

fremmede, indrømmes der ham et skattefrit fradrag, der beregnes som halvdelen af hustruens indkomst ved nævnte virksomhed, dog højst 2 000 kr. Denne bestemmelse træder i stedet for bestemmelsen i § 8, stk. 7, i lov nr. 149 af 10. april 1922.“

§ 14. Bestemmelsen i § 25, stk. 4, i lovbeholdtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 affattes således:

„*Stk. 4.* Det kan af vedkommende amtskatteråd — i København og på Frederiksberg af vedkommende skattedirektorat — tilledes, at en skattepligtig, der ikke omfattes af bestemmelserne i stk. 1, stilles som familieforsørger, når han godtgør, at han til stadighed vederlagsfrit underholder en nær pårørende, som på grund af alderdom, svagelighed eller lignende forhold er ude af stand til selv at forskaffe sig sit underhold. Samme tilladelse skal kunne meddeles, hvor en skattepligtig godtgør, at han har børn — herunder stedbørn, adoptivbørn og plejebørn — der er fyldt 18 år, og at disse er under uddannelse og i øvrigt opfylder de i stk. 1, nr. 2, anførte betingelser. Ligningsrådet kan ændre de af amtskatterådene og direktoraterne for Københavns og Frederiksberg kommuners skattevæsen i henhold til foranstående trufne afgørelser.“

§ 15. Bestemmelsen i § 27 i lovbeholdtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 affattes således:

„*Stk. 1.* Den i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 28, stk. 4, jfr. § 23, stk. 7, hjemlede adgang for vedkommende skatteråd til bevillingsmæssigt at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst skal også gælde tilfælde, hvor en skatteyder første gang har etableret eller overtaget en selvstændig erhvervsvirksomhed, hvoraf han stadig er indehaver. Nedsættelsen kan indrømmes, når skatteyderens økonomiske forhold efter skatterådets skøn taler derfor; herved vil det særlig være af betydning, om den pågældende i forbindelse med virksomhedens etablering eller overtagelse har måttet påtage sig en gæld, der såvel i henseende til gældens størrelse som navnlig også i henseende til afdragsvilkårene må anses for at være meget tyngende for ham.

Stk. 2. Består virksomheden i land-, skov- eller havebrugsvirksomhed, skal nedsættel-

sen højst kunne udgøre et beløb svarende til 20 pct. af det beløb, hvormed den dokumenterede gæld pr. 1. januar i det kalenderår, i hvilket skatten ansættes, overstiger 80 pct. af den skattemæssige værdi af fast ejendom, besætning og inventar, for så vidt skatteyderen i det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen, har afdraget et så stort beløb på gælden. I modsat fald kan nedsættelsen kun andrage det afdragne beløb.

Stk. 3. Det må påses, at den dokumenterede gæld alene stammer fra overtagelsen af vedkommende virksomhed. Ingen skatteyder kan få en nedsættelse af indkomsten på mere end 3 000 kr.

Stk. 4. Nedsættelse i henhold til bestemmelserne i stk. 1-3 kan for skatteåret 1959-60 indrømmes, hvor etableringen eller overtagelsen har fundet sted i tiden mellem 1. april 1953 og 1. november 1958. For skatteåret 1960-61 og de følgende skatteår kan tilsvarende nedsættelse indrømmes, når etableringen eller overtagelsen er sket inden 1. november 1959, men efter den 1. april, der ligger 6 år før begyndelsen af det pågældende skatteår.“

§ 16. Bestemmelsen i § 30 i lovbeholdtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 affattes således:

„Fra og med skatteåret 1956-57 skal personer, der er forpligtet til at føre autoriserede handelsbøger, eller hvem regnskabspligt er pålagt i medfør af den finansministeren ved § 3 i lov nr. 392 af 12. juli 1946, jfr. lovbeholdtgørelse nr. 278 af 25. august 1958, tillagte bemyndigelse, indsende selvangivelse inden udgangen af januar måned, såfremt det regnskabsår, der danner grundlag for selvangivelsen, udløber 30. november eller tidligere. Udløber regnskabsåret senere, skal selvangivelsen indgives senest 15. februar, jfr. § 22, stk. 1, i lov nr. 149 af 10. april 1922.“

§ 17. I § 10 i lov nr. 148 af 28. maj 1958 om særlig indkomstskat m. v. foretages følgende ændring:

Som nyt stk. 2 indsættes:

„*Stk. 2.* Har et selskab, en forening eller en institution, jfr. § 2, nr. 5, i lov nr. 149 af 10. april 1922, fremsat begæring om, at det beløb, der fremkommer ved en opgørelse